

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 2To/6/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3711010428
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 09. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Tóth
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2014:3711010428.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Tótha a sudcov JUDr. Ondreja Gáboríka a JUDr. Františka Kováča, v trestnej veci proti obžalovanému I. J., pre zločin lúpeže podľa § 188 ods.1 Tr.zák. v spolupáchateľstve podľa § 20 Tr.zák. a iné, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu v Považskej Bystrici zo dňa 21.11.2013, sp. zn. 2T/229/2011, na verejnom zasadnutí konanom dňa 9.9.2014 v Trenčíne, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 321 ods.1 písm.e/, ods.2 Tr.por. z r u š u j e s a v napadnutom rozsudku výrok o treste odňatia slobody a spôsobe jeho výkonu u obžalovaného I. J..

Podľa § 322 ods.3 Tr.por. sa

obžalovaný I. J. - nar. XX.X.XXXX v X. B., trvale bytom

X., Z. XXXX/XX, č.Y., t.č. vo výkone

trestu odňatia slobody v ÚVTOS Hrnčiarovce nad

Parnou

o d s u d z u j e :

Podľa § 147 ods.2 Tr.zák. za použitia § 38 ods.2, 3 Tr.zák., § 36 písm.l/, n/ Tr.zák., § 37 písm.h/ Tr.zák., § 42 ods.1, 2 Tr.zák., § 41 ods.1, 2 Tr.zák. na súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 11 (jedenásť) rokov.

Podľa § 48 ods.2 písm.a/ Tr.zák. sa na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods.2 Tr.zák. sa zrušuje výrok o treste z Okresného súdu Trenčín zo dňa 24.5.2012, sp. zn. 3T/26/2012 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne, sp.zn. 23To/76/2012 zo dňa 3.10.2012, ktorým bol I. J. uložený trest odňatia slobody v trvaní 10 (desať) rokov, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom Okresného súdu v Považskej Bystrici zo dňa 21.11.2013, sp. zn. 2T/229/2011 boli obžalovaní I. J. a F. X. uznaní vinnými v bode 1/ rozsudku zo zločinu lúpeže podľa § 188 ods.1 Tr.zák. v spolupáchateľstve podľa § 20 Tr.zák., obžalovaný I. J. v bodoch 2/ a 3/ rozsudku z pokračujúceho prečinu výtržníctva podľa § 364 ods.1 písm.a/ Tr.zák. a v bode 3/ rozsudku z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods.1 Tr.zák. na skutkovom základe, že

1/ dňa 20. júna 2010 asi o 01.45 hod. v X. v B. bare, po požití alkoholických nápojov, mal obžalovaný 1/ I. J. nedorozumenie s P. X., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom R., R. XXX, okres X. B., ktorý potom s priateľom I. C., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom R. XXX, okres X. B., odišiel z baru, obžalovaný 1/ I. J. a obžalovaný 2/ F. X. ich dobehli na R. I., kde obžalovaný 1/ I. J. udrel päťou P. X., ktorý po údere spadol na zem, potom fyzicky napadol aj I. C., ktorého rukami chytil za ramená a zvalil ho na zem, pričom obžalovaný 2/ F. X. chytil I. C., ako sedel na zemi, za rameno a nohou ho viackrát kopol do chrbta, pritom obžalovaný 1/ I. J. žiadal od I. C., aby mu dal peňaženku a občiansky preukaz, a keď mu povedal, že peňaženku nemá, obžalovaný 2/ F. X. ho opäť kopol do chrbta, načo si I. C. vybral peňaženku z vrecka, z ktorej si obžalovaný 1/ I. J. vybral päťeurovú bankovku a peňaženku hodil do I. C., potom od neho žiadal mobilný telefón a obžalovaný 2/ F. X. ho opäť kopol do chrbta, načo mu dal aj mobilný telefón zn. LG, potom žiadal obžalovaný 1/ I. J. aj od P. X. občiansky preukaz a peňaženku a ak mu ich nedá, dostane bitku a keď mu ju odmietol dať, obžalovaný 1/ I. J. si ju sám vytiahol zo zadného vrecka nohavíc P. X., potom žiadal od neho mobilný telefón a keď odmietol s tým, že ho nemá, prezvonil na jeho číslo z mobilného telefónu I. C. a keď zistil, že ho má v pravom prednom vrecku nohavíc, tak si telefón zn. Nokia E52 sám zobral, následne obžalovaný 1/ I. J. povedal I. C. a P. X., že ak chcú naspäť svoje veci, a to peniaze, mobilné telefóny a občianske preukazy, musia mu priniesť 300,- Eur do 15.00 hod. do B. baru v X., čo však nesplnili, ale odcudzené veci získali naspäť od barmanky B. baru, čím takto spôsobili I. C., v zastúpení jeho matkou O. C., nar. X.X.XXXX, bytom R. XXX, odcudzením vecí škodu 170,- Eur a zlomeninu 8. rebra, čo si nevyžiadalo práceneschopnosť,

2/ dňa 15. septembra 2010 asi o 03.00 hod. v X. na Z. F. XXX, v herni V., v opitom stave fyzicky napadol F. Q., nar. XX.X.XXXX, bytom X., Z. F. XXXX/XX tak, že najskôr hodil vedľa neho prázdnu plastovú fľašu a keď F. Q. na to nereagoval, udrel ho päťou do oblasti tváre, následne ho zhodil zo stoličky, pri hracom automate na zem, kde si sadol na neho a začal ho udierať päťami do tváre, a keď prestal, F. Q. odišiel na WC, umyl sa, kde obžalovaný za ním prišiel a opäť ho fyzicky napadol tak, že ho udieral päťami, na čo F. Q. pred ním ustupoval, až do priestoru pred barom, tam ho opäť strhol na zem a bil ho päťami do tváre, čím mu takto spôsobil pomliaždenie tváre, nosa a povrchové pomliaždenie na ľavej strane hrudníka, ktoré zranenia ho neobmedzovali v bežnom spôsobe života,

3/ dňa 26. decembra 2010 asi o 23.00 hod. v X. na Z. C., pred C. barom, pod vplyvom alkoholických nápojov fyzicky napadol X. V., nar. X.X.XXXX, bytom X., Z. I. XXXX/XX tak, že bezdôvodne udrel päťou do temena hlavy, do oblasti tváre a líčnej kosti, následkom čoho spadol na zem, kde ho začal kopať nohami do tváre a hrudníka, čím mu takto spôsobil zlomeniny komplexu hornej čeľuste, jarmovej kosti a nosovej kosti, zlomeninu kĺbového výbežku dolnej čeľuste, ktoré zranenia ho obmedzovali v bežnom spôsobe života hospitalizáciou, zákazom hryzenia tuhej potravy s tým, že mal doporučenú len tekutú a kašovitú stravu po dobu troch týždňov.

Za to bol obžalovaný I. J. podľa § 147 ods. 2 Tr. zák., za použitia § 38 ods. 2, 3 Tr. zák., § 36 písm. l), n) Tr. zák., § 37 písm. h) Tr. zák., § 42 ods. 1, 2 Tr. zák., § 41 ods. 1, 2 Tr. zák. odsúdený na súhrnný trest 12 rokov odňatia slobody, za súčasného zrušenia výroku o treste rozsudku Okresného súdu Trenčín, zo dňa 24.5.2012, sp. zn. 3T/26/2012 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne, zo dňa 3.10.2012, sp. zn. 23To/76/2012 na trest desať rokov odňatia slobody. Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. bol pre výkon trestu odňatia slobody zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. bol obžalovaný I. J. zaviazaný nahradiť škodu poškodenému X. V., nar. X.X.XXXX, bytom X., Z.. slobody XXXX/XX, vo výške 1.304,10 Eur, poškodenému F. Q., nar. XX.X.XXXX, bytom X., Z.. slobody XXXX/XX, vo výške 74,45 Eur a spoločne s obžalovaným F. X. solidárne poškodenému I. C., nar. XX.XX.XXXX, bytom R. XXX, zastúpený matkou O. C., nar. X.X.XXXX, bytom R. XXX, vo výške 170,- Eur.

Citovaný rozsudok nenadobudol právoplatnosť, pretože ho obžalovaný ihneď po vyhlásení napadol odvolaním proti výroku o treste. V písomnom odôvodnení odvolania podaného prostredníctvom obhajcu poukázal na skutočnosť, že prvostupňový súd prijal jeho vyhlásenie v zmysle § 257 ods.1 písm.b/ Tr.por. a rozhodoval na základe dôkazov súvisiacich s výrokom o treste, pričom mu uložil neprimerane prísny trest, keď nedostatočne prihliadol na okolnosti a spôsob spáchania skutkov a ich následky. V súvislosti s tým poukázal na skutočnosť, že rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne sp.zn. 23To/76/2012 zo dňa 3.10.2012 mu bol uložený trest odňatia slobody na 10 rokov, čo je trest približne rovnaký ako horná hranica trestu odňatia slobody za skutky, ktoré sú predmetom obžaloby v prejednávanvej veci pri použití ustanovenia § 41 ods.2 Tr.zák. Podľa jeho názoru súčasne uložený súhrnný trest je neprimeraný k skutkom, ktoré boli predmetom obžaloby a vzhľadom na trestné sadzby u týchto trestných činov. Skôr uložený trest odňatia slobody rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne sp.zn. 23To/76/2012 považuje za dostatočný na ochranu spoločnosti a jeho nápravu. Svoje konanie oľutoval, priznal sa k nemu a má záujem nahradiť poškodeným spôsobenú škodu. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti žiadal, aby odvolací súd podľa § 321 ods.1 písm.b/ , písm.e/ Tr.por. zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste a sám vo veci rozhodol tak, že podľa § 44 Tr.zák. upustí od uloženia súhrnného trestu.

Na verejnom zasadnutí konanom o odvolaní zástupkyňa krajskej prokurátorky poukázala na skutočnosť, že vyhlásenie obžalovaného o vine, na ktoré poukazuje v odôvodnení svojho odvolania nie je dôvodom pre použitie ustanovenia § 44 Tr.zák. a vzhľadom na charakter trestnej činnosti, z ktorej bol obžalovaný uznaný vinným, považuje uložený trest za primeraný a zákonný. Preto navrhla odvolanie obžalovaného podľa § 319 Tr.por. zamietnuť ako nedôvodné.

Obhajca obžalovaného uviedol, že trvá na dôvodoch odvolania. Pripustil, že priznanie obžalovaného nie je obligátnou podmienkou pre použitie ustanovenia § 44 Tr.zák., avšak podľa jeho názoru prvostupňový súd nedostatočne odôvodnil uložený trest z pohľadu, prečo nie je možné upustiť od uloženia súhrnného trestu. Opakovane poukázal na priznanie obžalovaného k spáchaným skutkom, ako aj na to, že nešlo o nejaké závažné konanie zo strany obžalovaného. Preto sa domnieva, že vzhľadom na už uložený predchádzajúci vysoký trest odňatia slobody je možné u obžalovaného upustiť od uloženia súhrnného trestu.

Obžalovaný uviedol, že súhlasí s návrhom obhajcu, súd prvého stupňa pri rozhodovaní o treste nerozhodoval nezaujato a aj z toho dôvodu neupustil od uloženia súhrnného trestu, hoci tak urobiť mohol, preto sa toho domáha v rámci odvolania.

Podľa § 317 ods. 1 Tr. por. ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 Tr.por. alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3 Tr. por., preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr.por.

Podľa § 317 ods. 3 Tr.por. ak bola odvolaním napadnutá časť rozsudku týkajúca sa len niektorej z viacerých osôb, o ktorých bolo rozhodnuté tým istým rozsudkom, preskúma odvolací súd podľa odseku 1 <aspi://module='ASPI'&link='301/2005 Z.z.%2523317'&ucin-k-dni='30.12.9999'> len tú časť rozsudku a predchádzajúceho konania, ktorá sa týka tejto osoby.

Odvolací súd v súlade s ustanovením § 317 ods.1, ods.3 Tr.por. preskúmal napadnutý výrok o treste napadnutého rozsudku vo vzťahu k obžalovanému I. J., pričom dospel k nasledujúcim záverom.

Odvolačný súd z predloženého spisu zistil, že súd prvého stupňa postupujúc v súlade so zákonom, prijal v zmysle § 257 ods.6 Tr.por. na hlavnom pojednávaní vyhlásenie obžalovaného I. J. podľa § 257 ods. 1 písm. b/ Tr.por. a tohto uznal vinným v bode 1/ rozsudku zo zločinu lúpeže podľa § 188 ods.1 Tr.zák. v spolupáchateľstve podľa § 20 Tr.zák., v bodoch 2/ a 3/ rozsudku z pokračujúceho prečinu výtržníctva podľa § 364 ods.1 písm.a/ Tr.zák. a v bode 3/ rozsudku z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods.1 Tr.zák. Je nepochybné, že obžalovaný svojim konaním popísaným v skutkoch, ku ktorým sa priznal, naplnil všetky zákonné znaky citovaných trestných činov.

Čo sa týka rozhodovania o potrestaní obžalovaného, v tomto smere prvostupňový súd správne vychádzal zo zásad uvedených v § 34 Tr. zák. a účelu trestu a prihliadol na všetky skutočnosti dôležité z hľadiska jeho ukladania, najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce a poľahčujúce okolnosti, osobu páchatela, jeho pomery a možnosti nápravy. Bolo zistené, že obžalovaný už bol v minulosti súdne trestaný, naposledy rozsudkom Okresného súdu Trenčín zo dňa 24.5.2012, sp. zn. 3T/26/2012 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 3.10.2012, sp.zn. 23To/76/2012, ktorým bol I. J. uznaný vinným zo zločinu zabitia podľa § 147 ods.1, ods.2 písm.a) Tr.zák. a bol mu uložený trest odňatia slobody v trvaní 10 (desať) rokov so zaradením na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Aktuálne prejednávaného skutku sa pritom dopustil skôr, ako bol vyhlásený odsudzujúci rozsudok citovaného Okresného súdu Trenčín a vzhľadom k tomu boli splnené podmienky pre uloženie súhrnného trestu. V neprospech obžalovaného bola zistená jedna priťažujúca okolnosť podľa § 37 písm. h) Tr.zák., že spáchal viac trestných činov, na druhej strane mu boli priznané dve poľahčujúce okolnosti v zmysle § 36 písm. l) a § 36 písm. n) Tr.zák. a to, že obžalovaný sa priznal k spáchaniu trestných činov a trestné činy úprimne oľutoval a tiež napomáhal príslušným orgánom pri objasňovaní trestnej činnosti. Preto súd prvého stupňa správne ukladal súhrnný trest odňatia slobody podľa § 42 ods.1, ods.2, Tr.zák., § 41 ods. 1, ods.2 Tr. zák. za súčasného zrušenia výroku o treste z vyššie citovaného rozsudku Okresného súdu Trenčín v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne a to podľa sadzby najprísnejšieho ustanovenia zo zbierajúcich sa trestných činov, ktorým je ustanovenie § 147 ods.2 Tr.zák. (9 až 12 rokov), upravenej s použitím § 38 ods. 3 Tr. zák. a § 41 ods.2 Tr.zák. v platnom znení, a tiež s použitím § 42 ods.2 (súhrnný trest nesmie byť miernejší ako trest uložený skorším rozsudkom) teda od 10 rokov do 14 rokov a 8 mesiacov. Krajský súd potom z podnetu podaného odvolania obžalovaným starostlivo zvažoval či s prihliadnutím na ustanovenie § 34 Tr. zák., je trest odňatia slobody v trvaní 12 rokov uložený súdom prvého stupňa v prejedávanej veci primeraný a to aj z pohľadu naplnenia jeho účelu. Pritom dospel k záveru, že nie sú splnené podmienky na upustenie od uloženia súhrnného trestu, tak ako sa toho domáhal obžalovaný, nakoľko ani odvolací súd s poukazom na závažnosť spáchaných trestných činov nepovažoval trest odňatia slobody v trvaní 10 rokov uložený skorším rozsudkom na nápravu páchatela a ochranu spoločnosti za dostatočný. Na druhej strane však po vyhodnotení všetkých skutočností dôležitých z hľadiska ukladania trestu, najmä osoby páchatela, jeho pomery a možnosti nápravy, jeho pomerne mladý vek, priznanie a postoj k spáchanej trestnej činnosti, ochotu uhradiť spôsobenú škodu, ako aj skutočnosť, že do spáchania zbierajúcich sa trestných činov nebol vo výkone trestu odňatia slobody, bude na zabezpečenie ochrany spoločnosti a jeho prevýchovu postačovať vplyvať aj uložením súhrnného trestu kratšieho trvania a to vo výmere 11 rokov. Odvolací súd uvádza, že aj keď takýto trest odňatia slobody je trest uložený mierne nad spodnou hranicou zákonom stanovenej a upravenej trestnej sadzby, je nutné povedať, že ide o pomerne dlhodobé obmedzenie osobnej slobody obžalovaného, ktoré podľa presvedčenia súdu bude mať na neho dostatočný prevýchovný vplyv, aby si uvedomil závažnosť svojho protispoločenského konania a bude splnený účel trestu tak, ako to má na mysli ustanovenie § 34 Tr. zák., t.j. chrániť spoločnosť pred páchatelmi trestných činov, zabrániť odsúdenému v ďalšom páchaní trestnej činnosti a vychovať ho k tomu, aby viedol riadny život a tiež výchovne pôsobil na ostatných členov spoločnosti.

Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd z podnetu odvolania obžalovaného zrušil v napadnutom rozsudku výrok o treste odňatia slobody a spôsobe jeho výkonu vo vzťahu k obžalovanému I. J. a sám rozhodol tak, že mu podľa § 147 ods.2 Tr.zák. za použitia § 38 ods.2, 3 Tr.zák., § 36 písm.l/, n/ Tr.zák., § 37 písm.h/ Tr.zák., § 42 ods.1, 2 Tr.zák., § 41 ods.1, 2 Tr.zák. uložil súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 11 (jedenásť) rokov, na výkon ktorého ho podľa § 48 ods.2 písm.a/ Tr.zák. zaradil do ústavu s minimálnym stupňom stráženia. Súčasne podľa § 42 ods.2 Tr.zák. zrušil výrok o treste z rozsudku

Okresného súdu Trenčín zo dňa 24.5.2012, sp. zn. 3T/26/2012 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 3.10.2012, sp.zn. 23To/76/2012.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.